

מדינת ישראל

בתי הדין למשמעת – משרד הבריאות בירושלים

תיק בד"מ 1/1/22

תאריך:

ועדת משמעת לפי סעיף 44(א) לפקודת הרופאים [נוסח חדש], התשל"ז-1976

בפני חברי הוועדה:

דר' פאולה רושקה – יו"ר, נציג המנהל הכללי

דר' יחזקאל זיגלמן – נציג הסתדרות הרופאים

עו"ד לינדה שפיר – נציגת היועץ המשפטי לממשלה

משרד הבריאות

הקובל:

- נ ג ד -

פלוני

הנקבל:

ע"י ב"כ עו"ד עופר דורון

המלצה

1. דר' XXXX XXX, הנקבל, הינו רופא מורשה מ.ר. XXXX, מומחה ביילוד ובגניקולוגיה.

כנגד הנקבל הוגשה קובלנה בגין קיום מגע מיני עם מטופלת במהלך שני טיפולים גניקולוגיים, כמפורט להלן:

(א) דר' XXXXX XXXXX הוא רופא ומומחה ביילוד וגניקולוגיה. לאחר סיום התמחותו בבית החולים

XXXXX XXXXX עבד דר' XXXXXXXX כגניקולוג במרפאה של קופת חולים XXXXX בקהילה.

(ב) ביום 27.08.2020 הגיעה למרפאה המטופלת. ה. תלונותיה של המטופלת היו על דימום לאחר

יחסי מין והפרשות, ללא כאבים. דר' XXXXX לקח מהמטופלת אנמנזה מלאה על מנת לברר מקור

אפשרי לבעייתה. המטופלת ציינה, כי היא בסך הכל בריאה, נשואה עם ילדים, ולאחר שבירר הרופא

אם הדימום אירע במהלך יחסי מין, היא שללה זאת אך ציינה, כי היא נוהגת לקיים יחסי מין עם

פרטנרים רבים בנוסף על בעלה, כולל השתתפות באורגיות. יצוין, כי ה. הינה חילונית והגיעה לביקור

עם מיני ועקבים.

דר' XXXXXXX ערך למטופלת בדיקה גופנית מקיפה וכן בדיקת אולטרה סאונד וגינלי ולקח אף בדיקת

פאפ (משטח צוואר הרחם). במהלך הבדיקה התחילה המטופלת לחכך את איזור מפשעתו של דר'

XXXXXX באמצעות רגלה, ושאלה אותו אם "יזרום איתה", ולאחר מכן ביצעה בו מין אוראלי.

(ג) לאחר אותו ביקור, הגיעה המטופלת מספר פעמים לבדיקה במרפאתו של דר' XXXXXXX עם תלונות

שונות, במהלכן נבדקה ואף הוצא לה ההתקן התוך רחמי.

(ד) יצוין, כי למעט הביקור הראשון, בו המטופלת קבעה תור מראש, יתר הביקורים לא היו מתואמים

והמטופלת הגיעה "ללא תור", כך שדר' XXXXX לא יכול היה לדעת מראש כי היא עתידה להגיע

למרפאה.

3. המטופלת מעולם לא הגישה תלונה כנגד דר' XXXXXXX, אך בעקבות מידע עקיף שהגיע לקופת החולים, מצד

שלישי, אשר שמע מפיה את הדברים, פוטר דר' XXXXXXX לאלתר וסיים את עבודתו בקופה.

4. הנקבל מודה בעובדות המפורטות לעיל, אשר גובשו על דעת הצדדים והוגשו בהסכמה עם פתיחת הדיון

בעניינו של הנקבל.

כן מסכימים הצדדים, כי בהתנהגותו זו גילה הנקבל התנהגות שאינה הולמת רופא, לפי סעיף 41(1) לפקודת

הרופאים. הנקבל הודה בפנינו בפרטי העבירה, כמפורט לעיל, וכן בכך שנהג בדרך שאינה הולמת רופא

מורשה, כמפורט בסעיף 41(1), ועל כן הננ ממליצים להרשיעו בעבירה זו.

טיעונים להטלת אמצעי משמעת – ב"כ הקובל

5. המתמחה, הגב' בללי, מטעמו של הקובל הציגה בפנינו טבלה המציגה 3 פסקי דין שעניינם מעשים מיניים של רופאים כלפי מטופלות, כדלקמן:

(א) עניינו של דר' יעקב בר ברוך (מיום 12.08.2010 (ת/11)). מטופלת שהגיעה למרפאתו של דר' ברוך להוצאת תפרים מאזור הפירנאום 10 ימים אחר הליך כירורגי. במהלך הביקור קיימו יחסים בהסכמה. אלו נמשכו כמה חודשים. לאחר שנה ומחצה, משהגיעה לביקור נוסף, התחדש הקשר ביניהם. לבסוף הגיעה למרפאתו עם בתה וטענה כי אנס אותה.

האירועים אירעו ב- 2005. התיק הפלילי נסגר, על דר' ברוך הוטלה התלייה לחודש ימים.

(ב) דר' עבדאללה חיג'אזי (ת/12): קיום יחסי מין עם מטופלת בהסכמה. לאחר שיחות טלפון ממושכות, השניים נפגשו בחדרים שונים ששכרו לשם כך. המטופלת נכנסה להריון ודר' חיג'אזי סייע לה המימון הפלה וניתק עימה הקשר. המטופלת המשיכה להטרידו טלפונית ודרשה לחדש הקשר. זה אכן חודש, לאחר שאיימה עליו. בשלב מאוחר יותר הודיע הרופא, כי אינו מעוניין עוד בקשר.

על הרופא הוטלה התלייה בת חודש ימים.

(ג) דר' אורי שולמן (ת/31): המטופלת עברה ניתוח פלסטי להגדלת החזה. כחודש לאחר הניתוח הודיע דר' שולמן, כי ימצא בכנס באילת והזמין את המטופלת לחדרו במלון והציע לה באותה הזדמנות לבדקה. בעת שהותו בכנס, קיימו מספר פעמים יחסי מין בחדרו של הנקבל במלון בהסכמה.

עם חזרתו לתל אביב הודיע לה כי יחסייהם חזרו להיות "יחסי רופא – מטופלת". המתלוננת התלוננה עליו בחלוף שנה וחצי מקרות האירועים.

על הנקבל הוטל עונש של התראה, וזאת בהתחשב במכתב הערכה, בהיעדר עבר בעייתי כלשהו, ובשים לב למידת הענישה, במיוחד כנגד חיג'אזי ורמת העונשים בנושאים אלו.

6. לעמדתה של הגב' בללי, המקרה שבפנינו הינו חמור, כי המעשים נעשו בתוך המרפאה, כאשר מחוץ לדלת מחכות נשים לתורן וכי מעשה הנקבל לא חווה עינויי דין ולא סיים את המעשים מיוזמתו לאחר הפעם הראשונה וחזר על המעשה בביקורה הנוסף.

המרפאה אמורה להיות מקום סטרילי, נקי מכל חשש של המטופלת מרופא זה או אחר.

הנקבל ידע גם ידע כי מעשיו פסולים ומהווים עבירה אתית ומותרת את משך ההתלייה לשיקול דעת הוועדה.

7. עוד הוגש לנו מאמר משנות ה-90 (3/ת), המפרט תמונת מצב משנות התשעים בעניין יחסי מין בין רופא לחולה. מסקנתו של המאמר, כי כל קשר מיני בין רופא למטופל פסול, ולמעשה ממליץ לכלול בכללי האתיקה סעיף הקובע, כי כל מגעים מיניים או יחסים רומנטיים בין רופא למטופל אינם אתיים, על ההשלכה הנובעת מכך..עמדה זו הפכה לכלל אתי ועל כן אין עוד להיזקק למאמר.

8. ב"כ הקובל, עו"ד דגני, הגיש את ההחלטה והמלצת הוועדה בעניינו של דר' א' קרינאווי (4/ת), החלטה 13-21, לפיה אמצעי המשמעת שהוטל על הנקבל הינו נזיפה, בשעה שמדובר בהטרדה באמצעות הודעות טקסט בלבד. ולעמדתו, לא ראוי להטיל על הנקבל עונש דומה, מאחר ובעניין הנקבל מדובר במעשים מיניים במרפאתו בעת הטיפול במטופלת.

9. ב"כ הקובל מותר את אמצעי המשמעת שיש להטיל לשיקול דעת הוועדה.

טיעוני ב"כ הנקבל להטלת אמצעי המשמעת

10. עו"ד דורון עופר ב"כ הנקבל טען, כי מתחם הענישה, כפי שהוצג על ידי הקובל, הינו בין התלייה לחודש ימים לבין התראה, ואין כל הצדקה להקצין בעניינו של הנקבל. הניסון לצייר מקרה זה כחמור מן האחרים מקומם, בעיקר על רקע נסיבותיו האישיות. אין כל ספק כי בהתנהגותו הפר הנקבל את כללי האתיקה בדבר איסור קיום יחסי מין עם מטופליו, גם בהסכמה, בתקופת הטיפול ובמשך שנה לפחות מסיומו, והתנהגותו זו מהווה התנהגות שאינה הולמת.

11. עבירה זו לא הוכנסה לקודקס הפלילי ואינה עבירה פלילית. אנחנו במתחם ההתנהגות שאינה הולמת בעניינו של הנקבל, קיים קשר טיפולי קצר מועד, לא נוצרו כל יחסי אמון בין הנקבל למטופלת ואין זה המקרה בו הנקבל מנצל מעמדו לקיום היחסים. אל הנקבל הגיעה מטופלת שאינו מכיר קודם ופיתתה אותו. זו הסיטואציה.

הנקבל ערך את הבדיקה הנדרשת למטופלת, ובסיומה היא זו שפיתתה אותו. לא יוחסה לנקבל כל יוזמה, קידום ו/או עידוד המעשה. הנקבל פאסיבי וכל חטאו בכך, שלא הדף את המטופלת מלבצע בו מעשה מיני, וזאת לאחר שסיפרה לו אודות קיום יחסי מין על ידה עם פרטנרים רבים מלבד בעלה וכן אורגיות בהן משתתפת.

12. מתוך ארבעה ביקורים, שלושה היו לא מתוכננים. המטופלת ביצעה מעשה מיני בנקבל בביקורה הראשון והרביעי. לאחר ביקורה הרביעי לא חזרה עוד אל הנקבל, וזאת כאשר בביקור הרביעי, לאחר המעשה, מציעה המטופלת לנקבל לשכב עימה ועם בעלה בחילופי זוגות, ולכך השיב הנקבל בשלילה.

13. המטופלת לא התלוננה, מעשיה התגלו בעת שסיפרה לעו"ס, במהלך פגישה עימה, וזו היא שהעבירה את העניין למשרד הבריאות. עם היוודע האירוע, במהלך שנת XXX, הנקבל פוטר מעבודתו בקופת חולים XXXXX בקהילה. במשך כ- 3 חודשים לא עבד כלל, מאז עובד בעבודות מזדמנות, בין בתורנויות ובין במילוי מקום, וזאת למעלה משנה.

14. את הנקבל יש לראות כקורבן, אשר כוחו לא עמד לו לסרב למטופלת בשעה שעשתה בו את המעשים המיניים. עם היוודע האירוע ופיטוריו, פנה לטיפול נפשי, ומאז אפריל 2021 הינו מטופל על ידי פסיכולוג קליני (נ/2 נספח א'), בשל המצוקה אליה נקלע: "מתוך תחושה שהחיים שבנה לעצמו בעמל רב לאורך שנים בסכנת התפרקות, אף ביטא מחשבות אובדניות...".

לדבריו, "משבר זה החל בעקבות התלונה שהוגשה נגדו בגין הטרדה מינית במטופלת שלו, שעשויה לפגוע בשמו ובעתידו הזוגי המקצועי" חוות דעת הפסיכולוג XX XXXXX מיום 28.06.2021 הומלץ לו לפנות גם להערכה פסיכיאטרית במקביל להמשך טיפול פסיכולוגי.

בחוות דעתו של הפסיכולוג מיום 23.03.2022 עלה, כי הנקבל ממשיך בטיפול בעקביות ובתדירות של פעם בשבוע. על אף הרצף הטיפולי ושיפור במצבו, ממליץ הפסיכולוג לשקול שוב הערכה פסיכיאטרית במקביל לטיפול הפסיכולוגי, "וזאת נכות להחצים הרבים עימם מתמודד, מיעוט מערכות תמיכה ... הרגישות של ערכו העצמי והיעדר יכולתו לשלוט בתוצאות הבריור המשמעת. אי לכך, הערכה ולייווי פסיכיאטרים יוכלו לסייע בהגברת ההחזקה הטיפולית, כמו גם בהערכת סיכון אובדני והכנת האפשרות לטיפול תרופתי, במקרה של תגובה משברית נוספת כתוצאה מההליך המשמעת".

15. קורות חייו של הנקבל רצופים קשיים:

הנקבל אינו בקשר עם משפחתו, גדל בסביבה אשר התנכרה אליו ונהגה בו באלימות, גדול על ידי סבתו, אשר נפטרה, סבל מהשמנת יתר – 130 ק"ג ועבר ניתוח לקיצור קיבה.

על אף קשיים אלו, סיים לימודי רפואה XXXXXXXXXXXXXXXX, וסיים התמחות ביילוד ובגניקולוגיה. השתלם בקורסים שונים בתחום עיסוקו. משמש כמרצה בשלוחת הפקולטה לרפואה של XXXXXXXXXXXX. הינו XXXXXXXXXXXX, לאחר ששירת כלוחם בחטיבת הנח"ל.

16. בנספח ב' ל- 2/נ הוגשו לנו חוות דעת לגבי תפקודו החל ממרץ 2020 ועד אפריל 2021 ממוניו, קולגות לעבודה משבחים את מקצועיותו, מסירותו, יחסיו עם המטופלות ורגישותו. כך פרופ' XXX XXXX, מנהל האגף לבריאות האישה XXX XXX XXX, דר' XXX XXXX, מנהל יולדות ב' חדרי לידה, XXX XXX XXX ורופאים נוספים, מומחים בתחום היילוד והגניקולוגיה XXXX XXX XXX וכן מבית החולים XXX XXX ועוד.

17. בנספח ג' ל- 2/נ – מכתבי המטופלות, אשר בפיהן אך דברי שבח על רגישותו, מקצועיותו ודרך טיפולו.

18. הנקבל נשוי, נושא בעול הפרנסה שלו ושל משפחת רעייתו, טיפול בהוריה הסיעודיים עם צרכים מיוחדים. משכורתה של רעייתו נמוכה ואינה מספיקה לצרכי המשפחה. ממועד פיטוריו, כאמור, אינו מצליח להשתלב בעבודה קבועה.

19. לדברי ב"כ הנקבל, הוא מביע חרטה, בוש ונכלם ומבקש את רחמי הוועדה בעת הטלת אמצעי המשמעת, שכן הטלת עונש של התלייה תחסום דרכו להשתלב בעבודה.

20. ב"כ הנקבל מבקש, שלא לפרסם את שם הנקבל, שכן כשם שהמערכת מגנה על שם המטופלת, אותם נימוקים יש להחיל על פרסום שם הנקבל. כשם שנשקפת סכנה לחייה אם המעשה יתגלה, באותה מידה נשקפת סכנה לחייו, אם יתגלה כי הוא הרופא בו בוצע האקט המיני.

סכנה יתרה יש לייחס לעובדה, כי האירוע אירע במרפאה XXX בה מתגוררת המטופלת, והוא הוא היה הגניקולוג היחיד ששימש בתקופה הרלבנטית XXXX XXXX XXXX XXXX. הסכנה למטופלת

ולנקבל הינה באותה רמת סכנה לכל ידוע מי הגניקולוג בתקופה הרלבנטית. הנקבל חושש להסתובב בשל האירוע, שכן אין כל ודאות כי האירוע לא יקבל פומבי ואזי הכתובת היא על הקיר – החיצים יופנו אל הנקבל.

21. בדבריו לפנינו, מסר הנקבל כי בחר במקצוע הרפואה משום שראה בכך שליחות וייעוד, ועתה פועל לשיקום חייו, אשר עמדו בפני הרס בעקבות התלונה. רואה במעשה מעשה שלא ייעשה ומביע חרטה.

הנקבל ציין, כי ההשמנה נבעה מסיבות רגשיות וכי המגן היחיד בחייו הייתה סבתו, אשר הגנה עליו מפני אלימות אביו.

במהלך עדותו בפנינו נשנק גרונו מבכי, קשה היה לו להעיד. הוא בוש ונכלם, וכדבריו, לו סבתו היתה בחיים, גם היא היתה מתביישת, שכן לא כך חנכה אותו (פרוטוקול עמ' 53 שורות 12 – 14), ובעמ' 54 אודות הייעוד שראה במקצועו. ולגבי המעשה, שם בשורה 8 – 13:

"מה שעשיתי זה מעשה שלא ייעשה, מעשה אסור, מעשה שאני מרגיש חרטה עמוקה ובושה גדולה והלוואי והוא לא היה נעשה בכלל, ואין יום שאני לא חושב על זה. המעשה הזה לעולם לא יחזור על עצמו. מאז המקרה החיים שלי די נהרסו".

ב"כ הנקבל עותר להסתפק באמצעי של נזיפה או התראה בשל הנסיבות המפורטות לעיל ובשל העובדה כי עניינו שונה מכל פסקי הדין שהובאו על ידי ב"כ הקובל והפסיקה אימצה גישה זו ברמת הענישה ואין זה המקרה לשנות את רמת הענישה.

דיון והמלצה

1. בבואנו להטיל על הנקבל אמצעי משמעת, עומדת בפנינו החובה להגן על הציבור בפני רופאים, אשר נוהגים באופן שאינו הולם את המקצוע, ולמותר לצטט את פסקי הדין העומדים על המצופה מרופא, ביחס למטופליו.

עם זאת, שונה מקרה זה ממקרים רבים אחרים, בהם הרופא הוא היוזם והרוח החיה במערכת יחסים בינו לבין המטופלת, ובעיקר כשהצעות אלו באות על רקע היכרות קודמת ובקשר מתמשך או לחילופין, במעשים מיניים, הנכפים על המטופלות במהלך ביקור / טיפול.

2. הנקבל היה קורבן למטופלת, אשר יזמה את האקט המיני "התפארה" בפניו כי "נוהגת לקיים יחסי מין עם פרטנרים רבים, בנוסף על בעלה, כולל השתתפות באורגיות", וכפי שמתואר בפרטי העבירה: "חילונית הגיעה אליו עם מיני ועקבים", ראה תיאור התנהגותה בהודעה מטעם הצדדים, אשר שימשה בסיס להודעתו ולהרשעתו. בביקורה הנוסף, סירב הנקבל להצעתה להשתתף עמה בחילופי זוגות עם בעלה. וגם באירוע זה ביצעה בו המטופלת אקט מיני.

אין כל ספק, שבאפשרו לבצע בו את המעשים המיניים בשניים מתוך ארבעת הביקורים, התנהג בהתנהגות שאינה הולמת, ובכך הודה.

3. יצוין, כי המטופלת לא התלוננה, סירבה להתלונן בעת שיחתה עם העובדת הסוציאלית, סירובה להתלונן לא נבע מפחד אלא מחוסר רצונה להתלונן, ואף אין כל עדות כי ראתה בהתנהגותו של הנקבל אקט של ניצול.

4. נסיבותיו האישיות של הנקבל, עברו ומצבו הנפשי, קשים מאד ואלו פורטו בהרחבה בטיעוני ב"כ הקובל, בעדותו בפנינו ובחוות הדעת הפסיכולוגית נספח 1 ב- נ/1.

על אף נסיבות אלו, הצליח להשלים לימודי רפואה והתמחות, ועל תפקידו כרופא הרעיפו שבחים ממנו והקולגות עמם עבד. ראה צרופה ב- נ/2.

5. הבעת החרטה על ידו ולקיחת האחריות אף הם אינם מעשה של יום יום. מעדותו התרשמנו, כי אכן מצטער צער רב על המעשה, כי בוש ונכלם בו ומקבלים הצהרתו, כי לא ישוב על מעשה זה לעולם.

6. הנקבל נענש דיו, פוטר מעבודה, 3 – 4 חודשים לא עבד כלל ומאז, משך כשנה, עובד בעבודות מזדמנות ובקושי רב מצליח לפרנס את משפחתו ומשפחת רעייתו, כמפורט לעיל.

סיכום והמלצות של מר XX XXX, הפסיכולוג הקליני, בחוות דעתו מ- 22.03.2022 (מוצג 1 ב- נ/1), מחזקים אך את הצורך להתחשב בנסיבותיו האישיות ולאפשר המשך שיקומו.

7. אין עניינו של הנקבל דומה לעניינו של דר' עבדאלה חג'אזי (ת/2), בין בשל פרשה של קיום יחסי אינטימיים של הנקבל עם מטופלת ואשר סופה איומים, תלונות ומעורבות המשטרה. וכן לא לעניינו של דר' בר (ת/1), שוב, מערכת יחסים אינטימית שנמשכה לאורך תקופה.

ואילו ב- ת/1(3), עניינו של דר' אורי שולמן, שוב מערכת יחסים אשר יזם הרופא והתקיימה בעת שהותו במלון ולאחר שהזמינה אליו. שהופסקה ולאחר שנה וחצי המטופלת התלוננה, ועל אף חומרתה לאין ערוך מהאירוע שבפנינו, הסתפק כב' השופט (בדימוס) סטרשנוב בהתראה.

גם עניינו של דר' סעיד אלקרינאווי אינו ממין העניין שנדון בפנינו. היקף ההטרדות משך הזמן שחלף מביצוע העבירה, העובדה שעמד לדין בקופה בה עבד, כל אלו מאבחנים מקרה מעניינו.

8. אין בפנינו מערכת יחסים מתמשכת, אין יוזמה של הנקבל ואין תלונה מצד המתלוננת. המטופלת היא שכפתה עצמה על הנקבל, ואשמתו מתמצית באי סירובו למעשיה.

איננו מקלים ראש בהתנהגות זו, אולם אין להשוותה למקרים שהובאו בפנינו.

9. ב"כ הקובל לא עתר לעונש התלייה והותיר את העונש לשיקול דעת הוועדה.

10. הננו סבורים כי האינטרס הציבורי מחייב בדרך כלל התליית רישונו של רופא המקיים יחסים אינטימיים עם מטופלת, אולם מקרה זה הינו חריג שבחריגים, אשר הביאנו לכלל המלצה להסתפק בנזיפה. ועוד בשל חריגותן של נסיבות מקרה זה, אין נ הוא בבחינת המקרה שיהיה בו כדי לשנות ממדרג הענישה, אשר הובא עי ידי הקובל, ולהחמיר בענישה.

בנסיבות האמורות ולאחר ששקלנו את כל האמור לעיל, ובהתחשב בחוות הדעת של הפסיכולוג הקליני XX XXXXX, המלצתנו הינה כי כנגד הנקבל יינקט אמצעי משמעת של נזיפה.

11. עוד הננו ממליצות כי המלצתנו זו וחוות הדעת של הפסיכולוג יונחו בפני הגורם הרלבנטי במשרד הבריאות לבחינתו.

12. לדעתו של חבר הוועדה ד"ר יחזקאל זיגלמן, אין להסתפק באמצעי ענישה של נזיפה, שכן האינטרס הציבורי מחייב התליית רישונו של רופא המקיים יחסים אינטימיים עם מטופלת, ואין חשיבות ליוזם היחסים ולהסכמתה של המטופלת או הרגשתה או לעובדה שלא התלוננה. בידיו של הנקבל היה שלא לקבלה, לאחר הביקור הראשון על אף שכמתואר הגיעה ללא תאום מראש, ומשנה חומרה יש לראות בביקורה הרביעי, בה נענה למעשה המיני אשר עשתה בו. יתר על כן הנקבל הודה והתנצל רק לאחר שהמעשה נודע.

קיום יחסים ביים רופא למטופלת הינו איסור מוחלט וחובתינו להגן על הציבור גם בשעה שהמעשים נעשים בחדרי חדרים ואינם מקבלים פומביות.

ד"ר זיגלמן אינו רואה דרך להרתיע את הנקבל מלחזור על התנהגותו זו, אלא אם יתלה רישיונו לתקופת מה.

לפיכך ממליץ להטיל על הנקבל התליה הרישיון לעסוק ברפואה למשך חודש ימים, עם זאת נוכח הנסיבות המיוחדות והחריגות, אשר פורטו לעיל בהרחבה, מצבו הנפשי העובדה כי נענש בעת שפוטר מעבודתו, חודש זה ימנה בתוך 3 החדשים לאחר פטוריו בהם לא עבד כלל.

13. ב"כ הנקבל עותר, שלא לפרסם את ההחלטה. הנקבל, כמתואר לעיל, שימש כרופא, גניקולוג יחיד XXX

XXX XXX ומובן מאליו שאם שמו יפורסם והפרשייה כולה תיוודע, אותה סכנה תרחף מעל ראשו, ומאחר ולאור התנהגותה של המטופלת, אין לדעת מתי ובאילו נסיבות יכול שתתפרסם התנהגותה ומעשיה.

על הטעמים לעקרון היסוד של פומביות הדיון, עמד בית המשפט העליון בע"פ 353/88 וילנר נ' מדינת ישראל (פ"ד מה(2) 450). היותו אחד העקרונות החוקתיים המרכזיים שביסוד שיטת המשפט שלנו. וכדברי השופט ברק בב"ש 678/82 בעמ' 387 "תנאי חיוני לתשתיתה של הדמוקרטיה של מדינת ישראל...".

בית המשפט העליון חזר בשורה של פסקי דין וקבע, כי בקשה לאסור פרסום ולקיום בדלתיים סגורות, הינה בבחינת חריג לכלל אשר סטייה ממנו לא תתאפשר בנקל:

"את היוצאים לכלל הפומביות יש לפרש על דרך הצמצום ולעולם תיטה הכף

אל עבר פומביות הדיון".

(ע"פ 2794/00 אלוני נ. מדינת ישראל (פ"ד נד(3) 363, 369).

ולפרשנות זו יש השלכה על העניין שבפנינו.

ראה גם על"א 10/86 הוועד המחוזי של לשכת עוה"ד בתל אביב יפו נ' ארגון פרידמן (פ"ד מ(4) 461, 462) – עקרון הפומביות, יש לו חשיבות ביתר שאת לגבי טריבונל בית הדין המשמעתי "למען לא יתקבל הרושם בציבור, שבהליכים סודיים עסקינן, וכי עבירות משמעותיות מתבררות, אך תוצאותיהן נשארות בתחום המשפחה".

ובניגוד לפסיקה, הדנה בפגיעה בפרטיות של נאשם, במישור חייו, שמו ומשפחתו, לפיה "דומה כי אין הליך פלילי אלא כרוכה בו מעצם טיבו ומטבעו, פגיעה בנאשם בכל מישורי חייו כמו נזק לשמו הטוב, פגיעה במשפחתו ועבודתו ומשלה ידו" (בש"פ 197/62 עמי חדד, אפריבאן אפרים נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 16.02.2012), וגם גם באשר לנזק פוטנציאלי לעתידו המקצועי של הנאשם (בג"צ 6005/98 משה עליאש, עו"ד נ' השופט שמואל צור ואח', פ"ד מט(1) 153, הרי עניינו אינו בהגנה על עתידו ופרטיותו, אלא על חייו של הנקבל).

בין הערכים המתנגשים יש לאזן בין עקרון הפומביות והצורך בפרסום לציבור לבין עניינו של הפרט.

14. הואיל ושמה של המטופלת לא פורסם, לא ניתן היה להביאה לעדות, לא הגישה תלונה בעניין והכל בשל החשש לחייה באם ייווד ע הנושא בציבור, הרי מאותם נימוקים זכאי גם הנקבל להגנה. איננו יודעים להעריך מיידיותה של הסכנה, אולם אין בידינו ליטול סיכון.

ולפיכך, הננו ממליצים להותיר את ההחלטה חסויה. המלצתנו זו הינה חריג, ואין בה כדי לכרסם בכלל המחייב פרסום.

סוף דבר,

המלצתנו כדעת הרב לנקוט באמצעי המשמעת של נזיפה.

המלצתנו להותיר את ההחלטה חסויה, ניתנת פה אחד.

דר' פאולה רושקה, דר' יחזקאל זילגמן, עו"ד לינדה שפיר,
 יו"ר, נציג המנהל הכללי נציג הסתדרות הרופאים נציגת היועץ המשפטי לממשלה

